

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 279/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. júla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], podanú advokátom [REDAKČIA], [REDAKČIA], pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Ro 262/2013, v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 504/2015 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 204/2016 ako aj postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ro 372/2013 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 21/2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júna 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len

„sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Ro 262/2013, v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 504/2015 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 204/2016, ako aj postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej spolu aj „okresné súdy“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ro 372/2013 a v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Csp 21/2018 (ďalej spolu aj „namietané konania“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta existenciu zbytočných prieťahov v už označených a na seba nadväzujúcich konaniach, ktorých priebeh, ako aj nesprávny postup okresných súdov v sťažnosti podrobnejšie rozviedla. Ústavnému súdu ozrejmuje, že v dôsledku toho, *„že porušovateľ v 1. rade neposkytol včasnú a efektívnu ochranu spotrebiteľským právam sťažovateľky, ale vec nesprávne postúpil dňa 16. 08. 2013 porušovateľovi v 2. rade a následne v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu a v rozpore so zákonom vec opakovane dňa 29.1.2016 nesprávne postúpil porušovateľovi v 2. rade, a ďalej tak isto napriek viazanosti názorom odvolacieho súdu vec 2.02.2018 opakovane postúpil porušovateľovi v 2. rade, zasiahol tak do práv sťažovateľky... Podľa sťažovateľky je ústavne neudržateľne, že orgán štátnej moci zákonom povolaný na ochranu porušených práv, nepostupuje v súlade so zákonom a ani v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu pričom opakovane vo veci na ochranu práva spotrebiteľa bez právneho dôvodu sa 5 rokov nekoná...“*.

3. Na tomto základe sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že postupom Okresného súdu Prešov a Okresného súdu Košice-okolie v namietaných konaniach bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nadväzne na to žiada, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2 000 € vo vzťahu

k Okresnému súdu Prešov a vo výške 1 000 € vo vzťahu k Okresnému súdu Košice-okolie a zaviazal okresné sudy k povinnosti nahradiť sťažovateľke trovy konania.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

7. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 53 zákona o ústavnom súde. V tejto súvislosti ústavný súd stabilne pripomína, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti

týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je následne viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

8. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

9. Zmyslom inštitútu splnomocnenia je, že sa udeľuje inej osobe v rozsahu presne vymedzenom splnomocniteľom, pričom splnomocniteľ uvedeným úkonom dáva tretím osobám najavo, v akom rozsahu ho splnomocnená osoba zastupuje.

10. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti zistil, že k sťažnosti nie je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky advokátom v konaní pred ústavným súdom, hoci z jej obsahu vyplýva, že sťažovateľka má byť zastúpená advokátom [REDACTED], [REDACTED], ktorý sťažnosť koncipoval a autorizovanú ju elektronickými prostriedkami doručil ústavnému súdu.

11. V súvislosti s uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že ho nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Advokát zastupujúci svojho klienta pred ústavným súdom je v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať klientove práva a záujmy. Tieto zákonom stanovené povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

12. Okrem toho, ústavný súd z databázy podaní zistil, že sťažovateľka doručila ústavnému súdu celkovo už 33 sťažností, a preto aj jej musí byť známe, že bez splnenia tejto podstatnej náležitosti nemôže ústavný súd začať konanie o jej sťažnosti.

13. S ohľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd konštatuje, že predmetná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje zákon o ústavnom súde, a preto sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (podobne IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 57/2015, I. ÚS 337/2015).

14. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite jej sťažnosti.

15. Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok za predpokladu zotrvania na stanovisku, že postupom ňou označených všeobecných súdov naďalej dochádza k zbytočným priet'ahom v napadnutých konaniach, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2018